

Magnífica Rectora, distingides autoritats, membres de la comunitat universitària, pares i mares, companys, benvinguts en aquesta solemne cerimònia de graduació.

Avui és un dia especial per als meus companys i per a mi. Celebrem l'assoliment d'una fita en les nostres vides: l'acabament dels nostres estudis superiors, i a mi em correspon l'honor de parlar en nom de tots.

Cadascun de nosaltres ha arribat aquí amb una trajectòria única; malgrat aquesta heterogeneïtat, tots tenim una cosa en comú que ens uneix: el pas per la Universitat de les Illes Balears, la nostra universitat. Una universitat pública a l'abast de tothom, que afavoreix la cohesió social i la igualtat d'oportunitats i que ha de continuar essent un dret per a tothom i no esdevenir un privilegi per a uns quants.

Fa un grapat d'anys que vàrem prendre la decisió de cursar els estudis superiors, probablement la nostra primera decisió important. Decisió que per a molts determinarà allò a què ens dedicarem la resta de les nostres vides.

Si hem arribat fins aquí és gràcies, principalment, a l'esforç incansable de cadascun de nosaltres, a moltes hores d'estudi, de dedicació i de sacrificis, amb l'objectiu d'un dia poder arribar a graduar-nos. El que tampoc no hem d'oblidar, però, és que ho hem aconseguit gràcies al suport que hem rebut de la nostra família, amics i companys, molts dels quals sou avui aquí, compartint aquest moment d'alegria amb nosaltres. També vull recordar les persones que malauradament ja no són aquí, però què ens han deixat les seves il·lusions dipositades dins cada un de nosaltres. Als uns i als altres, gràcies.

Si ens aturam un moment i miram enrere, des del dia que vàrem entrar per primer cop al campus, veiem que ens han passat moltes coses. Hem crescut, intel·lectualment i com a persones; ens hem format acadèmicament; hem conegut molta gent i hem fet bons amics; hem après a conviure i a compartir; a treballar individualment i en equip; hem rigut i hem plorat; hem viscut moments de sacrifici i de diversió; l'alegria d'aprovar i, alguna vegada, la tristesa de suspendre; hem madurat; hem après molt, moltíssim!

Alguns ens quedarem a la Universitat per seguir aprenent encara més, d'altres ens iniciarem en la vida laboral i posarem en pràctica tot el que hem après; i d'altres fins i tot optarem per totes dues opcions. Sigui com sigui, hi ha una cosa que ja és nostra, i que ningú no ens podrà prendre: el que hem après. És el moment, per tant, d'agrair l'esforç i la paciència a tots els nostres professors, que ens han guiat de manera decisiva en tot aquest procés, i hem de recordar que això no hauria estat possible sense el gran esforç que hi ha dedicat el personal d'administració i serveis i sense l'impuls de l'equip rectoral.

En aquest punt, no puc deixar de fer esment de la vida laboral i passar per alt aquests temps tan difícils que vivim. Segurament molts de nosaltres sentim por, ja que se'ns obre al davant una nova etapa, desconeguda, inestable i canviant; potser tenim la sensació que ens falta experiència, de no estar preparats per afrontar aquesta situació, que no trobarem la feina adequada després d'haver invertit tants d'anys en la nostra formació. Però pensau que no és el moment per al desànim ni el desencís, és el moment de demostrar del que som capaços i de fer allò per al que ens hem preparat.

Avui també vull destacar i agrair l'oportunitat que m'ha concedit la Universitat, precisament a una estudiant d'Enginyeria Informàtica, la responsabilitat de pronunciar el discurs d'aquest any, ja que justament enguany és l'any Turing, en què es commemoren els 100 anys del naixement d'Alan Turing, el gran matemàtic britànic, que va establir les bases teòriques de la informàtica. Turing es coneix tant com el pare de la informàtica moderna com el precursor de la ciència de computació, i com el pioner del que avui entenem com a Intel·ligència Artificial. Turing es va basar, com tots els científics, en els descobriments que moltes persones havien fet abans d'ell. Com Charles Babbage, George Boole o Ramon Llull, que va intentar establir principis matemàtics a la lògica amb la qual actua el pensament humà. A més de les múltiples contribucions que va fer a la ciència, Ramon Llull ho va fer en català, la llengua pròpia de les Illes, la nostra llengua. En un temps en què tots els texts cultes s'escriuien en la llengua de l'imperi romà, ell va reivindicar la llengua catalana posant-la al mateix nivell que les altres. Cosa que crec que hauria de continuar essent així.

Tornant als nostres dies i a la importància de la informàtica, no puc evitar parlar de la transformació tecnològica d'aquesta universitat. Em record dels primers anys, quan havíem de venir personalment a la Universitat: per matricular-nos; per consultar les nostres qualificacions; anar a copisteria a cercar els apunts de les assignatures; consultar a la porta de l'aula si hi havia modificacions dels horaris de classe... No teníem Wi-Fi al campus... Ara podem fer moltíssimes gestions des de qualsevol lloc, des dels nostres ordinadors, gràcies a eines informàtiques com UIBdigital i eines de teleeducació, eines que evolucionen constantment.

Per acabar, doncs, crec que és precisament en un moment de canvis com el que estam vivint quan és necessari reflexionar per veure cap on ens volem dirigir. El moment d'aturar-nos i pensar on som, per què som aquí, i cap on volem anar. I de celebrar el nostre èxit com a estudiants, que també és d'alguna manera l'èxit de la Universitat com a institució.

La Universitat ha fet la feina de formar-nos com a professionals. Ara ens toca retornar a la societat tot el que ha invertit en el nostra educació.

Hem d'aplicar els coneixements adquirits per augmentar la riquesa d'aquestes illes: la riquesa en coneixement, econòmica i cultural. Hem de ser crítics, valents, i estar disposats a lluitar pel futur de la nostra societat. Hem de demostrar amb el nostre exemple la necessitat d'un ensenyament superior públic de qualitat a les Illes, sense rebaixes. Des d'avui cercarem i ocuparem el nostre lloc a la societat balear.

M'agradaria acabar amb una frase del pensador Watts Humphrey, precursor de la qualitat del software, que sempre em fa reflexionar:

«Si no saps on vas, cap carretera no t'hi durà.
Si no saps on ets, cap mapa no t'ajudarà.»

Enhorabona i gràcies a tots!